

Forslag

til

Lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1955—56.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 31. marts 1955.)*

Afsnit I.

Indkomstskat til staten.

A. Indkomstskat af personer m. m.

§ 1.

Indkomstskatten til staten for de i lov nr. 149 af 10. april 1922 § 2, nr. 1—4, samt § 2, næstsidste stykke, og §§ 2 og 3 i lov-

bekendtgørelse nr. 377 af 22. december 1954 nævnte skattepligtige udskrives for skatteåret 1955—56 efter nedenstående regler.

Skatten beregnes efter følgende skala:

Hvor den efter reglerne i lov nr. 149 af 10. april 1922, jfr. lovbekendtgørelse nr. 377 af 22. december 1954, opgjorte skattepligtige del af indkomsten er

	under 2 200 kr., svares	0 kr.				
	2 200 kr., men ikke over	2 500 - , —	20 - af	2 200 kr. +	5 pct. af resten	
over	2 500 - , — — —	3 000 - , —	35 - -	2 500 - +	8 — - —	
—	3 000 - , — — —	6 500 - , —	75 - -	3 000 - +	12 — - —	
—	6 500 - , — — —	10 000 - , —	495 - -	6 500 - +	13 — - —	
—	10 000 - , — — —	12 000 - , —	950 - -	10 000 - +	17 — - —	
—	12 000 - , — — —	15 000 - , —	1 290 - -	12 000 - +	25 — - —	
—	15 000 - , — — —	17 000 - , —	2 040 - -	15 000 - +	30 — - —	
—	17 000 - , — — —	25 000 - , —	2 640 - -	17 000 - +	36 — - —	
—	25 000 - , — — —	40 000 - , —	5 520 - -	25 000 - +	39 — - —	
—	40 000 - , — — —	60 000 - , —	11 370 - -	40 000 - +	44 — - —	
—	60 000 - , — — —	100 000 - , —	20 170 - -	60 000 - +	48 — - —	
—	100 000 - , — — —	200 000 - , —	39 370 - -	100 000 - +	53 — - —	
—	200 000 - , — — —	400 000 - , —	92 370 - -	200 000 - +	57 — - —	
	400 000 - og derover,	—	206 370 - -	400 000 - +	62 — - —	

De i § 2, nr. 3 og 4, i lov nr. 149 af 10. april 1922, jfr. §§ 2 og 3 i lovbekendtgørelse nr. 377 af 22. december 1954, nævnte personer og dødsboer svarer dog skatten med mindst 6 pct., ligesom udenlandske selska-

ber, foreninger, stiftelser m. fl. og dødsboer svarer skatten med mindst 12 pct.

De i § 8, stk. 1—6, i lov nr. 149 af 10. april 1922 omhandlede skattefri fradrag fastsættes således:

*) Se tillæg A. sp. 1521; tillæg B. sp. 455; folketingstidende: fremsættelsen sp. 2750, 1. behandling sp. 2884, 2. behandling sp. 3190, 3. behandling sp. 3272.

a. Familieforsørgere, hvis indkomst ikke overstiger:

i København og Frederiksberg, Gentofte, Dragør, Gladsaxe, Glostrup, Herlev, Hvidovre, Lyngby-Taarbæk, Rødovre, Store-Magleby, Søllerød og Taarnby kommuner	1 800 kr.
i købstadkommunerne, Marstal og de sønderjyske flækker	1 600 -
i landkommunerne	1 400 -

er skattefri.
Overstiger indkomsten fornævnte beløb, men er under 6 000 kr., gives der familieforsørgere et skattefrit fradrag af samme størrelse som fornævnte skattefri beløb.

Er indkomsten 6 000 kr. eller derover, nedsættes fradraget successivt for hver overskydende 1 000 kr. i indkomst således:

Er indkomsten på 6 000 kr. eller derover, men under 7 000 kr., gives fradraget med henholdsvis	1 550 kr.,	1 350 kr.	og	1 200 kr.
— på 7 000 kr. eller derover, men under 8 000 kr.,	1 300 - ,	1 100 -	-	1 000 -
— — 8 000 - — — — — 9 000 - ,	1 050 - ,	900 -	-	800 -
— — 9 000 - — — — — 10 000 - ,	800 - ,	700 -	-	600 -
— — 10 000 - — — — — 11 000 - ,	550 - ,	450 -	-	400 -
— — 11 000 - — — — — 12 000 - ,	300 - ,	250 -	-	200 -

medens der for større indkomster intet fradrag gives.

b. Andre skatteydere, hvis indkomst ikke overstiger henholdsvis 900 kr., 800 kr. og 700 kr., er skattefri, ligesom der, når indkomsten overstiger fornævnte beløb, men er under 6 000 kr., gives dem et skattefrit fradrag på henholdsvis 900 kr., 800 kr. og 700 kr.

Er indkomsten 6 000 kr. eller derover, nedsættes fradraget successivt for hver overskydende 1 000 kr. i indkomst således:

For indkomster på 6 000 kr. eller derover, men under 7 000 kr., gives fradrag med	750 kr.,	700 kr.	og	600 kr.
— på 7 000 kr. eller derover, men under 8 000 kr.,	600 - ,	550 -	-	500 -
— — 8 000 - — — — — 9 000 - ,	500 - ,	450 -	-	400 -
— — 9 000 - — — — — 10 000 - ,	350 - ,	300 -	-	250 -
— — 10 000 - — — — — 11 000 - ,	200 - ,	150 -	-	100 -
— — 11 000 - — — — — 12 000 - ,	100 - ,	100 -	-	50 -

medens der for større indkomster intet fradrag gives.

§ 2.

Såfremt en skatteyder overfor finansministeriet godtgør, at de ham for skatteåret 1955—56 som indkomst- og formueskat til staten og den fælleskommunale udligningsfond, som personlig kommuneskat samt som værneskat og/eller tillægsindkomstskat pålignede skattebeløb tilsammen overstiger 80 pct. af hans indkomst i det til grund for ansættelsen liggende regnskabsår uden fradrag for personligt pålignede skatter, vil indkomsts-katten til staten være at nedsætte med det beløb, hvormed det ovennævnte samlede skattebeløb overstiger 80 pct. af indkomsten, opgjort som foran angivet.

I tilfælde, hvor nedslag i indkomsts-katten til staten for skatteåret 1955—56 i over-

ensstemmelse med foranstående regel er givet skatteyderen, vil de ham for skatteårene 1956—57 og 1957—58 efter bestemmelsen i § 6 d. i lov nr. 149 af 10. april 1922 tilkommende fradrag for personligt pålignede skatter være at nedsætte med et til nedslaget svarende beløb, fordelt med halvdelen på skattefradraget for hvert af de nævnte skatteår.

§ 3.

Skatten opkræves samt indbetales i statskassen i overensstemmelse med de i lov nr. 458 af 22. december 1939 § 12, stk. 1—5, indeholdte regler.

I tilfælde, hvor der ved det pålignede skattebeløbs opdeling i terminsrater frem-

kommer brøkdele af en øre, skal kommunen være berettiget til, uden at dette dog påvirker dens tilsvarende statskassen, at foretage den afrunding af de enkelte terminsater, der er nødvendig for, at disse kan opkræves med lige store beløb, således at brøkdele af en øre på indtil $\frac{1}{2}$ øre bortkastes og brøkdele af en øre på $\frac{1}{2}$ øre og derover forhøjes til 1 øre.

Iøvrigt kommer de i lov nr. 149 af 10. april 1922 indeholdte regler til anvendelse på den i nærværende afsnit A. omhandlede indkomstskat til staten.

B. Indkomstskat af aktieselskaber m. m.

§ 4.

For de i lov nr. 149 af 10. april 1922 § 2, nr. 5 a., nævnte her i landet hjemmehørende selskaber udskrives for skatteåret 1955—56:

1. Indkomstskat til staten, beregnet efter de i loven af 10. april 1922 § 1, nr. 3, og § 8, jfr. lovebekendtgørelse nr. 377 af 22. december 1954, indeholdte regler, dog med en forhøjelse af 20 pct. Udenfor København og Frederiksberg forfalder denne skat til betaling af skatteyderne den 1. november 1955 og indbetales af kommunalbestyrelserne i statskassen senest den 15. december 1955, medens iøvrigt de i loven af 10. april 1922 inde-

holdte regler kommer til anvendelse. I København og Frederiksberg følges reglerne i kgl. anordning af 20. juli 1922, jfr. kgl. anordning af 30. marts 1925, samt kgl. anordning af 22. august 1937, jfr. kgl. anordning af 14. juni 1940.

2. Overordentlig indkomstskat til staten, beregnet efter nedenstående regler.

§ 5.

Den overordentlige skat svares i to rater, der benævnes henholdsvis „udbytteraten“ og „restraten“.

Udbytteraten beregnes efter det procentvise forhold mellem på den ene side det efter reglerne i § 7 opgjorte udbytte m. v. og på den anden side selskabets aktiekapital, opgjort efter reglerne i § 6, stk. 2, eventuelt med tillæg af en del af selskabets faste reserver, jfr. § 6, stk. 3.

Restraten beregnes efter det procentvise forhold mellem på den ene side selskabets fulde skattepligtige indkomst for det pågældende skatteår og på den anden side selskabets aktiekapital, opgjort efter reglerne i § 6, stk. 2, eventuelt med tillæg af en del af selskabets faste reserver, jfr. § 6, stk. 3.

§ 6.

Ved beregningen af såvel udbytteraten som restraten anvendes følgende skala:

$\frac{\text{udbytte m. v.}}{\text{indkomst}}$	pr. 100 kr. aktiekap. m. v.	skat af $\frac{\text{udbytte m. v.}}{\text{indkomst}}$	pr. 100 kr. aktiekap. m. v.
Under 6 kr.		5 pct.	
6 kr., men ikke over 8 kr.	8 kr.	0,30 kr. af	6 kr. — 10 pct. af resten
8 - — — — 10 -	10 -	0,50 - -	8 - — 15 - - —
10 - — — — 12 -	12 -	0,80 - -	10 - — 20 - - —
12 - — — — 20 -	20 -	1,20 - -	12 - — 25 - - —
20 - — — — 30 -	30 -	3,20 - -	20 - — 30 - - —
30 - — — — 40 -	40 -	6,20 - -	30 - — 35 - - —
40 - — — — 60 -	60 -	9,70 - -	40 - — 40 - - —
60 - — — — 80 -	80 -	17,70 - -	60 - — 45 - - —
80 - — — — 100 -	100 -	26,70 - -	80 - — 50 - - —
100 - og derover		36,70 - -	100 - — 60 - - —

Ved bestemmelsen af, hvad der ved skattens beregning efter foranstående skala skal tages i betragtning som selskabets aktiekapital, anvendes reglerne i § 1, nr. 3, stk. 2 og 3, i lov nr. 149 af 10. april 1922, jfr. § 12 i lovebekendtgørelse nr. 377 af 22. december 1954. Er aktiekapitalen i henhold til ved-

tagelse efter den 30. november 1939 forøget ved udstedelse af friaktier, skal denne kapitalforøgelse dog ikke medregnes til aktiekapitalen i denne forbindelse, men kommer kun i betragtning under de i stk. 3 indeholdte betingelser og i det sammesteds angivne omfang.

Overstiger et selskabs faste reserver ved regnskabsårets begyndelse 50 pct. af den aktiekapital, som i henhold til bestemmelserne i stk. 2 kommer i betragtning, forhøjes aktiekapitalen med halvdelen af det overskydende beløb ved beregningen af såvel udbytteraten som restraten. Har selskabet i henhold til vedtagelse efter den 30. november 1939 fra de faste reserver overført et beløb til aktiekapitalen ved udstedelse af friaktier, bliver det således overførte beløb i den heromhandlede henseende at sidestille med faste reserver.

Som faste reserver betragtes i denne forbindelse alene sådanne fonds, der hidrører fra den af selskabet ved dets virksomhed indtjente eller ved realisation af dets formuegenstande indvundne fortjeneste, og som gennem den således tilvejebragte forøgelse af selskabets kapital er bestemt til at tjene til sikkerhed mod fremtidige tab.

§ 7.

Udbytteraten beregnes direkte på grundlag af den i § 6, stk. 1, indeholdte skala af de beløb, som i kalenderåret 1955 endeligt fastsættes som ordinært og ekstraordinært udbytte af aktiekapitalen, med tillæg af beløb, som i vedkommende regnskabsår henføres til en særlig udbyttereguleringskonto eller indgår i en til det følgende regnskabsår overført driftssaldo, samt af beløb, der for vedkommende regnskabsår udbetales som udbytte eller rente af udloddede reserverfundsandele. Udbytterate beregnes dog ikke af følgende udlodninger:

- a. Udlodninger, der sker i form af friaktier eller reserverfundsbeviser.
- b. Særskilt udlodning af en ved realisation af formuegenstande eller på anden måde indvunden fortjeneste, som efter sin art ikke er indkomstskattepligtig for selskabet. Fritagelsen gælder dog kun i det omfang, hvori den samlede udbetaling til aktionærerne overstiger selskabets skattepligtige indkomst for det pågældende regnskabsår. Er udlodningen taget fra en konto, som tillige omfatter henlæggelser af skattepligtig indkomst, gælder fritagelsen først, når der af den samlede henlæggelse er udloddet et beløb, svarende til den henlagte skattepligtige indkomst.

c. Udlodning som følge af selskabets endelige likvidation. Fritagelsen gælder dog kun med hensyn til udlodning af beløb, der har været medregnet ved selskabets ansættelse til indkomstskat for skatteåret 1954—55 eller tidligere skatteår.

d. Udlodning af beløb, som hidrører fra en særlig udbyttereguleringskonto, eller som er overført som driftssaldo fra forrige regnskabsår.

Når udbyttet m. v. udgør under 5 pct. af aktiekapitalen m. v., opgjort efter reglerne i § 6, stk. 2 og 3, svares ingen udbytterate.

§ 8.

Restraten beregnes på følgende måde:

- a. Det udregnes, hvad selskabets ansatte skattepligtige indkomst udgør i procent af den indbetalte aktiekapital m. v., opgjort efter reglerne i § 6, stk. 2 og 3.
- b. På grundlag af denne procent udfindes det skattebeløb, som skulle svares af den fulde skattepligtige indkomst ved anvendelse af den foran i § 6 indeholdte skala. Det således udfundne beløb udgør restratens grundtal.
- c. I restratens grundtal fradrages den efter reglerne i § 7 beregnede udbytterate, hvorefter det resterende beløb nedsættes til to trediedele. Det herefter udkommende beløb udgør, hvad selskabet skal tilsvare som restrate.

§ 9.

Ved skattepligtig indkomst, jfr. § 5, stk. 3, § 7, stk. 1 b., og § 8, a. og b., forstås det beløb, hvortil vedkommende selskabs indkomst i det pågældende regnskabsår efter reglerne i lov nr. 149 af 10. april 1922, jfr. lovbekendtgørelse nr. 377 af 22. december 1954, må opgøres uden hensyntagen til de i førstnævnte lovs § 8 omhandlede fradrag og nedsættelser.

§ 10.

Udbytteraten berigtiges på følgende måde:

- a. Senest den 15. april eller, forsåvidt den endelige udbyttefastsættelse først er sket efter den 7. april 1955, senest 8 dage efter fastsættelsen indgiver selskabet, udenfor København til den amtstue, i hvis distrikt selskabets hjemstedskommune er beliggende, og i København til direktoratet for Københavns skattevæsen, en anmeldelse indeholdende alle de

oplysninger, der er nødvendige for beregningen af udbytteraten i overensstemmelse med de i §§ 5—7 indeholdte regler. Anmeldelsen, der indgives i en af finansministeriet nærmere fastsat form, skal være ledsaget af en bekræftet afskrift af selskabets generalforsamlingsprotokol, udvisende den angående udbyttefastsættelsen truffene beslutning. Oversiddes den foran fastsatte frist for anmeldelsens indgivelse, forhøjes udbytteraten med 1 pct. for hver påbegyndt måned, regnet fra den 1. i den måned, i hvilken anmeldelsen skulle være indgivet. Denne forhøjelse, som ikke fradrages ved restratens beregning, kan dog, hvor særlige omstændigheder taler derfor, helt eller delvis eftergives af finansministeren. Anmeldelsens indgivelse kan fremtvinges ved pålæg af dagbøder, der fastsættes af finansministeren.

- b. På grundlag af fornævnte anmeldelse foretager de i pkt. a. nævnte myndigheder en beregning af det beløb, der af selskabet skal tilsvares som udbytterate, og tilstiller snarest selskabet underretning om det beregnede skattebeløb med opfordring til selskabet om inden 14 dage fra meddelelsens modtagelse at berigtige beløbet ved indbetaling henholdsvis til amtstuen eller til direktoratet. Forsåvidt selskabet ikke har indbetalt udbytteraten inden udløbet af den nævnte betalingsfrist, tilsvares det en statskassen tilfaldende rente af $\frac{1}{2}$ pct. månedlig for hver påbegyndt måned, regnet fra den 1. i den måned, i hvilken betalingsfristen udløber, hvorhos skatten med påløbne renter efter lovlig omgang søges inddrevet ved udpantning.
- c. Eventuel påanke af udbytteratens beregning sker til landsskatteretten. Påanke skal finde sted inden 4 uger fra modtagelsen af amtstuens meddelelse om den beregnede udbytterate. Påanke af beregningen påvirker ikke pligten til at indbetale den beregnede udbytterate indenfor den i amtstuens meddelelse fastsatte frist.

§ 11.

Restraten berigtiges på følgende måde:

- a. Udenfor København foretager vedkommende skatteråd samtidig med beregningen af den selskabet i henhold til

lov nr. 149 af 10. april 1922 påhvillende ordinære indkomstskat til staten en beregning af restratens grundtal i overensstemmelse med de i § 5, stk. 3, samt §§ 6, 8 og 9 indeholdte regler. Beregningen foretages på en særlig liste, hvoraf afskrift tilstilles den amtstue, under hvilken opkrævningen af udbytteraten efter reglerne i § 10 a. henhører. Beregningen skal være tilendebragt og listen tilstillet amtstuen inden den 1. juli.

- b. For de selskabers vedkommende, der på tidspunktet for amtstuens modtagelse af restratelisten alt har berigtiget udbytteraten eller foretaget den i § 10 a. foreskrevne anmeldelse af udbyttede-klareringen, foretager amtstuen straks den endelige udregning af restraten og tilstiller snarest de pågældende selskaber meddelelse om det som restrate beregnede skattebeløb med opfordring til inden 14 dage fra meddelelsens modtagelse at berigtige det nævnte skattetilsvaret ved indbetaling på amtstuen.
- c. For de selskabers vedkommende, der den 1. august 1955 endnu ikke har foretaget den i § 10 a. foreskrevne udbytteanmeldelse, opkræves umiddelbart efter nævnte dato et beløb, svarende til $\frac{2}{3}$ af restratens grundtal som en a conto indbetaling på såvel udbytterate som restrate. Når anmeldelse af det deklarerede udbytte derefter fremkommer, foretager amtstuen den endelige beregning og opkrævning af restraten i forbindelse med beregningen og opkrævningen af udbytteraten, og begge skatterater berigtiges derefter under hensyntagen til den foran ommeldte a conto indbetaling.
- d. Oversiddelse af fristen for restratens indbetaling medfører samme følger, som i § 10 b. er fastsat vedrørende udbytteraten.
- e. I København foretages beregningen og opkrævningen af restraten af direktoratet for Københavns skattevesen, der i disse henseender følger tilsvarende fremgangsmåder som de foran under b.—d. fastsatte. For direktoratets arbejde med beregningen og opkrævningen af såvel udbytteraten som restraten ydes et vederlag efter nærmere fastsættelse af finansministeriet.

§ 12.

Fastlægger et selskab, der har sluttet et regnskabsår indenfor kalenderåret 1955, tidspunkterne for sine udbyttedeclarationer således, at der i nævnte kalenderår ikke sker nogen endelig udbyttefastsættelse, jfr. § 7, stk. 1, beregnes udbytteraten på grundlag af den efter den 31. december 1955 nærmest følgende endelige udbyttefastsættelse.

Forsåvidt udbytteraten for skatteåret 1954—55 i medfør af den til foranstående bestemmelse svarende regel i § 12 i lov nr. 90 af 31. marts 1954 er beregnet på grundlag af en af et selskab efter den 31. december 1954 foretagen endelig udbyttefastsættelse, beregnes udbytteraten for skatteåret 1955—56 først på grundlag af selskabets næstfølgende endelige udbyttefastsættelse.

§ 13.

Den i nærværende afsnit B. omhandlede overordentlige indkomstskat til staten kan ikke bringes til fradrag ved selskabets ansættelse til indkomstskat til stat og kommune.

§ 14.

Iøvrigt finder de i lov nr. 149 af 10. april 1922 givne regler tilsvarende anvendelse på skatten efter nærværende afsnit B., forsåvidt dette er foreneligt med de heri indeholdte regler.

De i nævnte lovs § 37, stk. 3 og 4, indeholdte bestemmelser om skattelempelse skal, forsåvidt angår den heromhandlede overordentlige indkomstskat til staten, kunne bringes til anvendelse ikke alene på selskaber, der i det pågældende driftsår har ejet mindst 50 pct. af aktiekapitalen i et datterselskab, men også på selskaber, hvis eneste faktiske virksomhed det er at eje og administrere aktier i et bestemt andet selskab, og som i hele det pågældende driftsår har ejet mindst 25 pct. af aktiekapitalen i dette selskab.

De i lov nr. 108 af 31. marts 1938 om oprettelse af en landsskatteret og om tilsynet med skatteligningen m. v. indeholdte regler om skatterådenes ansættelser kommer til anvendelse på de af amtstuerne og direktoratet for Københavns skattevæsen i medfør af reglerne i nærværende afsnit foretagne skatteberegninger, forsåvidt de

efter deres indhold er forenelige med de heri givne regler.

C. Indkomstskat af kooperative virksomheder.

§ 15.

Indkomstskatten til staten for brugsforeninger samt produktions- og salgforeninger udskrives for skatteåret 1955—56 efter nedenstående regler.

Ved brugsforeninger forstås efter nærværende lov sådanne sammenslutninger, som har til formål at indkøbe eller fremstille varer eller produkter til brug for medlemmerne, og som — bortset fra normal forrentning af en indbetalt medlemskapital — anvender den i regnskabsårets løb stedfundne omsætning med medlemmerne som grundlag for udlodningen af overskud til disse.

Ved produktions- og salgforeninger forstås efter nærværende lov sådanne sammenslutninger, som har til formål at bearbejde, forædle eller sælge medlemmernes produkter, og som — bortset fra normal forrentning af en indbetalt medlemskapital — foretager deres overskudsfordeling på grundlag af de af medlemmerne i regnskabsårets løb til foreningen leverede produkter.

§ 16.

For brugsforeninger svares indkomstskatten på grundlag af en indkomst, ansat som nedenfor anført i forhold til foreningens formue, jfr. herved § 18, ved udgangen af det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår:

a. Såfremt foreningen i det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår kun har haft omsætning med medlemmer: 4 pct. af den nævnte formue.

b. Såfremt foreningen i det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår også har haft omsætning med ikke-medlemmer: 4 pct. af en så stor del af den nævnte formue, som svarer til forholdet mellem omsætningen med medlemmer og den samlede omsætning, og 6 pct. af en så stor del af formuen, som svarer til forholdet mellem omsætningen med ikke-medlemmer og den samlede omsætning.

Ved anvendelsen af reglerne i stk. 1 på hovedforeninger anses hele disses omsætning med de hovedforeningen tilsluttede kooperative virksomheder for omsætning med

medlemmer, medens deres omsætning iøvrigt anses for omsætning med ikke-medlemmer.

Forinden skatten beregnes af den i overensstemmelse med foranstående regler ansatte indkomst, fradrages der heri $\frac{1}{4}$ af den del af foreningens indtægter, som er anvendt til forøgelse af foreningens formue; fradraget kan dog aldrig overstige $\frac{1}{4}$ af den ansatte indkomst. Er der i det til grund for ansættelsen liggende regnskabsår foretaget udbetalinger til medlemmerne af den ved regnskabsårets begyndelse tilstedeværende formue, skal disse udbetalinger forinden fradragsberegningen fragå i det til formueforøgelse anvendte beløb.

Såfremt en forening, der har modtaget fradrag i henhold til stk. 3, i et senere regnskabsår formindsker sin formue ved udbetalinger til medlemmerne, forhøjes den skattepligtige indkomst for det pågældende regnskabsår med en så stor del af disse udbetalinger, som svarer til den formueforøgelse, foreningen tidligere har modtaget fradrag for.

Skatten udskrives med 25 pct. af den efter foranstående regler skattepligtige del af indkomsten. Foreninger, der udelukkende foretager indkøb af råstoffer, som medlemmerne benytter til deres bedrifts udøvelse, samt hovedforeninger med samme formål svarer dog kun skatten med 10 pct.

§ 17.

For produktions- og salgsforeninger svares indkomstskatten på grundlag af en indkomst, ansat som nedenfor anført i forhold til foreningens formue, jfr. herved § 18, ved udgangen af det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår:

a. Såfremt foreningen i det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår ikke har foretaget opkøb af råvarer hos andre end medlemmer: 4 pct. af den nævnte formue.

b. Såfremt foreningen i det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår også har foretaget opkøb af råvarer hos ikke-medlemmer: 4 pct. af en så stor del af den nævnte formue, som svarer til forholdet mellem opkøbet hos medlemmer samt opkøbet af færdigvarer hos ikke-medlemmer og det samlede opkøb, og 6 pct. af en så

stor del af formuen, som svarer til forholdet mellem opkøbet af råvarer hos ikke-medlemmer og det samlede opkøb. Overstiger købesummen for de af ikke-medlemmer leverede råvarer ikke 3 pct. af det samlede opkøb, ansættes indkomsten dog kun til 4 pct. af foreningens formue.

Ved anvendelsen af reglerne i stk. 1 på hovedforeninger anses hele disses omsætning med de hovedforeningen tilsluttede kooperative virksomheder for omsætning med medlemmer, medens deres omsætning iøvrigt anses for omsætning med ikke-medlemmer.

Har foreningen i det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår drevet detailsalg fra butik, fra vogn eller på anden måde, medregnes indtægten ved dette detailsalg, opgjort efter reglerne i lov nr. 149 af 10. april 1922 §§ 4—6, jfr. lovbekendtgørelse nr. 377 af 22. december 1954, til foreningens skattepligtige indkomst.

I den indkomst, der er ansat i henhold til reglerne i stk. 1, indrømmes der et fradrag, svarende til $\frac{1}{4}$ af den del af foreningens indtægter, der er anvendt til forøgelse af foreningens formue; fradraget kan dog aldrig overstige $\frac{1}{4}$ af den nævnte ansatte indkomst. Er der i det til grund for ansættelsen liggende regnskabsår foretaget udbetalinger til medlemmerne af den ved regnskabsårets begyndelse tilstedeværende formue, skal disse udbetalinger forinden fradragsberegningen fragå i det til formueforøgelse anvendte beløb.

Såfremt en forening, der har modtaget fradrag i henhold til stk. 4, i et senere regnskabsår formindsker sin formue ved udbetalinger til medlemmerne, forhøjes den skattepligtige indkomst for det pågældende regnskabsår med en så stor del af disse udbetalinger, som svarer til den formueforøgelse, foreningen tidligere har modtaget fradrag for.

Skatten udskrives med 10 pct. af den efter foranstående regler skattepligtige del af indkomsten.

§ 18.

Opgørelsen af brugsforeningers og produktions- og salgsforeningers formue, jfr. §§ 16 og 17, foretages i overensstemmelse med reglerne i lov nr. 149 af 10. april 1922

§§ 12—14, jfr. lovbekendtgørelse nr. 377 af 22. december 1954.

Ved opgørelsen af en forenings formue bortses der i denne forbindelse fra den del af regnskabsårets overskud, der som dividende eller efterbetaling udloddes for det pågældende regnskabsår.

Til en forenings formue henregnes andele i hovedforeninger samt den del af foreningens reservefonds i hovedforeningen, som den ved sin udtræden af hovedforeningen kan kræve udbetalt af denne; den del, der ikke kan kræves udbetalt som anført, henregnes til hovedforeningens formue.

§ 19.

Udenfor København og Frederiksberg forfalder den i nærværende afsnit C. omhandlede indkomstskat til staten til betaling af skatteyderne den 1. november 1955 og indbetales af kommunalbestyrelserne i statskassen senest den 15. december 1955, medens iøvrigt de i loven af 10. april 1922 indeholdte regler kommer til anvendelse. I København og Frederiksberg følges reglerne i kgl. anordning af 20. juli 1922, jfr. kgl. anordning af 30. marts 1925, samt kgl. anordning af 22. august 1937, jfr. kgl. anordning af 14. juni 1940.

Iøvrigt finder de i lov nr. 149 af 10. april 1922 givne regler tilsvarende anvendelse på skatten efter nærværende afsnit C., forsåvidt dette er foreneligt med de heri indeholdte regler, dog at der ved skatteberegningen ikke gives fradrag i den skattepligtige indkomst efter reglerne i nævnte lovs § 8.

§ 20.

Den i nærværende afsnit C. omhandlede skat kan ikke bringes til fradrag ved ansættelsen til indkomstskat til stat og kommune.

Bestyrelsen for de i nærværende afsnit omhandlede foreninger er forpligtet til at meddele de skattelignende myndigheder alle de for skattens beregning fornødne oplysninger. Afgivelsen af de nævnte oplysninger kan fremtvinges ved pålæg af dagbøder, der fastsættes af finansministeren.

Reglerne i § 16, stk. 3, i de årlige love om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteårene 1940-41—1948-49 kommer ikke til anvendelse på

udbetalinger i regnskabsår, som lægges til grund for skatteansættelserne i skatteårene fra og med skatteåret 1949—50, således at forhøjelse af den skattepligtige indkomst ikke finder sted.

D. Indkomstskat af foreninger, stiftelser, korporationer og andre selvejende institutioner.

§ 21.

Indkomstskatten til staten for de i lov nr. 149 af 10. april 1922 § 2, nr. 5 c. og f., ommeldte gensidige forsikringsforeninger, kredit- og hypotekforeninger, kreditkasser og spare- og lånekasser samt de i nævnte § 2, nr. 5 g., ommeldte, erhvervsmæssig virksomhed udøvende foreninger, stiftelser, korporationer og selvejende institutioner udskrives for skatteåret 1955—56 med 6 pct. af den efter reglerne i lov nr. 149 af 10. april 1922, jfr. lovbekendtgørelse nr. 377 af 22. december 1954, skattepligtige indtægt uden fradrag i henhold til nævnte lovs § 8.

Skattepligten kan efter finansministerens afgørelse helt eller delvis bortfalde, forsåvidt indkomsten efter de for vedkommende forening, stiftelse, korporation eller institution gældende fundatser, love eller vedtægter udelukkende skal anvendes i almenvelgørende og humane, kunstneriske, videnskabelige, kirkelige eller lignende øjemed.

§ 22.

Ved opkrævningen samt indbetalingen af den i nærværende afsnit D. omhandlede indkomstskat til staten følges samme regler, som er fastsat i nærværende lovs afsnit C. vedrørende den der omhandlede indkomstskat til staten af kooperative virksomheder.

Iøvrigt kommer de i lov nr. 149 af 10. april 1922 indeholdte regler til anvendelse på skatten efter nærværende afsnit D., forsåvidt dette er foreneligt med de heri indeholdte regler.

§ 23.

Den i nærværende afsnit D. omhandlede skat kan ikke bringes til fradrag ved ansættelsen til indkomstskat til stat og kommune.

Afsnit II.

Formueskat til staten.

A. Formueskat af personer m. m.

§ 24.

Formueskatten til staten udskrives for skatteåret 1955—56 på grundlag af følgende skala:

Af formuer på under 20 000 kr. svares 0 kr.

20 000, men ikke over	30 000 kr., svares	4 kr. af	20 000 kr.,	2,5 p.m. af resten
over 30 000, - - -	50 000 - , -	29 - -	30 000 - ,	4,0 p.m. - -
- 50 000, - - -	100 000 - , -	109 - -	50 000 - ,	6,5 p.m. - -
- 100 000, - - -	200 000 - , -	434 - -	100 000 - ,	9,0 p.m. - -
- 200 000, - - -	500 000 - , -	1 334 - -	200 000 - ,	12,5 p.m. - -
- 500 000, - - -	1 000 000 - , -	5 084 - -	500 000 - ,	16,2 p.m. - -
1 000 000 kr. og derover		- 13 184 - -	- 1 000 000 - ,	20,0 p.m. - -

De i § 2, nr. 3, i lov nr. 149 af 10. april 1922, jfr. lovbekendtgørelse nr. 377 af 22. december 1954 §§ 2 og 3, nævnte personer samt udenlandske selskaber, foreninger, stiftelser m. fl. og dødsboer svarer skatten med mindst 2,5 p. m.

§ 25.

Formueskatten opkræves og indbetales i statskassen i overensstemmelse med de i lov nr. 458 af 22. december 1939 § 12, stk. 1—5, indeholdte regler. Med hensyn til afrunding af de pålignede skattebeløb ved opkrævningen forholdes efter reglerne i nærværende lovs § 3, stk. 2. Iøvrigt kommer de i lov nr. 149 af 10. april 1922 indeholdte regler til anvendelse.

B. Formueskat af indenlandske dødsboer.

§ 26.

Her i landet behandlede dødsboer, der den 1. april 1955 befinder sig under offentligt skifte, udreder for skatteåret 1955—56 formueskat til staten, beregnet efter den i § 24 indeholdte skala.

Skatten udredes af afdødes under skiftet inddragne efterladenskaber af enhver art, opgjort efter de i lov nr. 149 af 10. april 1922 §§ 12—14, jfr. lovbekendtgørelse nr. 377 af 22. december 1954, indeholdte regler og ansat efter forholdene ved skiftets begyndelse, medmindre skiftet allerede er påbegyndt før den 1. januar 1955, i hvilket tilfælde forholdene pr. nævnte dato lægges

til grund for ansættelsen, således at der ved denne bortses fra alle tidligere til boets arvinger udloddede værdier.

§ 27.

Undtaget fra den i § 26 omhandlede skattepligt er dødsboer, hvis nettoformue, opgjort efter de i § 26, stk. 2, indeholdte regler, er under 20 000 kr.

§ 28.

Den ved § 26 fastsatte formueskat udredes for hele skatteåret, selvom boet slutes inden udgangen af første skattehalvår.

Såfremt boet slutes, uden at der er afsat det til formueskattens udredelse fornødne beløb, hæfter boets arvinger solidarisk for skattens betaling.

Såvel ordentlige som overordentlige skifteforvaltere er lige overfor det offentlige ansvarlige for, at skatten behørigt berigtiges i de af dem behandlede boer.

§ 29.

Dødsboers ansættelse til formueskat til staten foretages af skatterådet for den skattekrede, hvori boets behandling foregår.

Vedkommende skifteforvalter skal senest den 1. maj 1955 til vedkommende skatteråd i en af finansministeren nærmere foreskrevet form indsende en specificeret opgørelse af boets i henhold til nærværende lov skattepligtige formue.

§ 30.

Den ved § 26 fastsatte formueskat forfalder til betaling af boet den 1. november 1955 og indbetales af kommunalbestyrelsen senest den 15. december 1955, medens iøvrigt de i lov nr. 149 af 10. april 1922 indeholdte regler vedrørende opkrævningen og inddrivelsen kommer til anvendelse. I København og Frederiksberg følges dog i sidstnævnte henseender reglerne i kgl. anordning af 20. juli 1922, jfr. kgl. anordning af 30. marts 1925, samt kgl. anordning af 22. august 1937, jfr. kgl. anordning af 14. juni 1940.

Afsnit III.

Forhøjelse af indkomstskatten til staten for de i afsnit I., C. og D., ommeldte skattepligtige samt af den overordentlige indkomstskat af aktieselskaber.

§ 31.

Udover den i afsnit I., C. og D., omhandlede indkomstskat til staten udskrives for skatteåret 1955—56 en forhøjelse på 10 pct. af den efter reglerne i nævnte afsnit beregnede indkomstskat til staten.

De beregnede forhøjelsesbeløb afrundes nedad til det nærmeste hele kronebeløb.

Forhøjelsen pålignes og opkræves i forbindelse med den ordinære indkomstskat til staten og efter de for denne gældende regler.

§ 32.

For skatteåret 1955—56 udskrives en forhøjelse af den i afsnit I., B., omhandlede overordentlige indkomstskat til staten af aktieselskaber m. v., hvilken forhøjelse beregnes med 20 pct. af de som udbytterate og restrate pålignede samlede beløb.

De beregnede forhøjelsesbeløb afrundes nedad til det nærmeste hele kronebeløb.

Forhøjelsen pålignes og opkræves i forbindelse med den i afsnit I., B., omhandlede overordentlige selskabsskat og efter de for denne skat gældende regler.

§ 33.

De i medfør af §§ 31 og 32 pålignede skattebeløb kan ikke bringes til fradrag ved ansættelsen til indkomstskat til stat og kommune.

Afsnit IV.

§ 34.

Den finansministeren ved lov nr. 188 af 20. maj 1933 tillagte bemyndigelse til forhøjelse af indkomstskatten til staten kan for skatteåret 1955—56 ikke bringes til anvendelse.

§ 35.

For opkrævningen for skatteåret 1955—56 af de i nærværende lovs afsnit I., A., C. og D., og II., A. og B., samt § 31 omhandlede statsskatter oppebærer kommunen et vederlag af 1 pct. af de indgæede beløb. Kommunens samlede vederlag skal dog mindst udgøre 4 kr. pr. skatteyder og kan ikke overstige 5 kr. pr. skatteyder. Med hensyn til beregningen af vederlaget for opkrævningen af den ordinære indkomstskat til staten af aktieselskaber m. m., jfr. nærværende lovs § 4, forholdes efter reglerne i § 38, stk. 1, 2. punktum, i lov nr. 149 af 10. april 1922.

§ 36.

I tilfælde, hvor en skatteydere økonomiske forhold efter udløbet af det regnskabsår, der er lagt til grund for hans ansættelse til skat til staten efter nærværende lov, er blevet i særlig grad forringet, kan finansministeren eftergive eller nedsætte denne skat.

Fritagelse for beskatning efter nærværende lov skal efter finansministerens nærmere bestemmelse kunne indrømmes personer, der med bevarelse af deres bopæl i udlandet som turister eller i studieøjemed opholder sig midlertidigt her i landet, og som under deres ophold ikke driver nogen erhvervsmæssig virksomhed her, dog kun så længe opholdet med eller uden afbrydelse ikke har udstrakt sig over mere end 12 måneder indenfor et samlet tidsrum af 2 år. Fritagelsen skal kunne gøres betinget af, at den pågældende vedvarende svarer skat af sin fulde indkomst til bopælslandet.

Personer, der efter bestemmelsen i stk. 2 fritages for at svare indkomst- og formueskat til staten, skal ligeledes for samme tidsrum være fritaget for fælleskommunal indkomst- og formueskat samt for personlig indkomstskat til opholdskommunen.

§ 37.

I tilfælde, hvor lotterigevinster, gevinster

ved totalisatorspil eller gevinster ved præmie- eller gættekonkurrencer i henhold til de herom gældende regler skal medregnes til vinderens skattepligtige indkomst for skatteåret 1955—56, skal finansministeren, hvor særlige grunde taler derfor, være bemyndiget til, efter derom indgivet andragende, at nedsætte det beløb, hvormed gevinsten skal medregnes til vinderens skattepligtige indkomst.

Forsåvidt angår præmiekonkurrencer, kommer foranstående bestemmelse ikke til anvendelse på konkurrencer, hvor besvarelsen kræver et arbejde, der falder indenfor den pågældendes erhvervsvirksomhed, eller konkurrencer af kunstnerisk, litterær, videnskabelig eller teknisk karakter.

§ 38.

Finansministeren bemyndiges til for skat-

teåret 1955—56 at forlænge fristen for indgivelse af selvangivelse for de i afsnit I., C., omhandlede kooperative virksomheder indtil udgangen af maj måned 1955 samt til i fornødent omfang at forlænge de i lov nr. 149 af 10. april 1922, afsnit C. III. og IV., fastsatte frister for ligningsarbejdet m. v., forsåvidt angår disse skattepligtige.

§ 39.

Finansministeren fastsætter de nærmere regler for gennemførelsen af bestemmelserne i nærværende lov og bemyndiges til at afholde de dermed forbundne udgifter.

§ 40.

Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, træder straks i kraft.

Gustav Pedersen.

/ Gottschalck-Hansen.